

der heri er aldeles bestemt udtalt, at de Sager, der ere paapegede i det fjerde Afsnit af den kongelige Kundgjørelse, der begynder med de Ord „For Fremtiden“, ere saadanne, der, forsaavidt de ikke ere specielle for en enkelt Deel, dog skulle være fælles, og der nævnes Sold- og Colonialsager. Det forekommer mig ikke, at, naar man vil gaae ud fra den Forudsætning, at Colonierne var Noget, som udelukkende tilkom Danmark, at der blev Colonialsager, som paa nogen Maade kunde være at indbefatte under dem, der nu skulle behandles paa anden Maade end hidtil; og at her ikke er tilstillet at give en Opregning af hvad for Sager, der henhørte under de der nævnte respective Autoriteter, men blot saadanne Sager, som skulde, eller hvoraf dog nogle kunde blive Gjenstand for en fælles Bestyrelse, det fremgaaer deels af det hele Afsnit, men ogsaa fornemmelig af det Udtryk der staaer „egentlige Sold- og Colonialsager,“ hvoraf det kan sees, at det her ikke er en Opregning af hvilke Sager der hørte under det forrige General-Soldkammer og Commercecollegium, men det er en vis Klasse af Sager, som ere eller efter deres særegne Bessaffenhed kunne blive Gjenstand for Overveelse ved fælles Autoriteter, altsaa nu i det fælles Geheime-Statsraad, og i sin Tid blive Gjenstand for Forhandling ved den Indretning, gjennem hvilken den fælles Forfatning skal iværksættes. Det forekommer mig altsaa ikke, at man kan antage, at Colonialsager nu udelukkende kunne henhøre under Rigsdagen, og, dette forudsat, seer jeg ikke, hvorledes Rigsdagen hermed kan besatte sig. Det skulde være mig kjært, hvis den høitagede Finantsminister kunde give en saadan Oplysning, at man deraf kunde se, at den kongelige Kundgjørelses Mening er en anden. Jeg maa endnu tilføje den Bemærkning, at jeg paa ingen Maade ønsker at fremkalde en Discussion om, hvorvidt det, som indeholdes i denne Bestemmelse, maatte være mere eller mindre hensigtsmæssigt; det er blot det Spørgsmaal, om Sager, som den her omhandles, fremdeles høre under det udelukkende danske Statsraad og den udelukkende danske Rigsdag, eller ikke; thi i det Tilfælde, at de ikke høre udelukkende derunder, saa forekommer det mig

ikke, at man i Tingens nærværende Stilling kan besatte sig videre med den Sag, hvorom her er Spørgsmaal. Jeg forbeholder mig forøvrigt, naar den høitagede Finantsminister har havt den Godhed at svare herpaa, at maatte gaae tilbage til Sagen selv, saaledes som den er forelagt af de 6 Mænd, der have stillet Vædringsforslag, som ogsaa videre at behandle, hvad der er yttret saavel af den ærede Ordfører, som af den høitagede Minister.

Finantsministeren: Den høitærede Landstthingsmand vil ikke vente af mig, at jeg skulde udtale mig om, hvorledes der, naar en fælles Forfatning for hele Monarchiet, som der i Hans Majestæts allerhøieste Kundgjørelse af 28de denne Maaned er bebudet, skal søges iværksæt paa forfatningsmæssig Maade, er endelig vedtaget, da vil være at forholde med Colonialsager. Den høitærede Landstthingsmands Spørgsmaal kan kun, ifølge Sagens Natur, være rettet derpaa, om der ved den allerhøieste Kundgjørelse af 28de d. M. allerede er givet en Bestemmelse, der i saa Henseende maatte have Indflydelse paa Colonialsagerne allerede nu, og navnlig paa det Lovforslag, som for tiden foreligger. Jeg skal i den Henseende tillade mig at bemærke, at det vel kan være muligt, at det ikke er for Enhver især strax let fateligt, hvad Meningen er med den pågældende Deel af Kundgjørelsen om Forretningsfordelingen (Nei! Nei!), som den ærede Landstthingsmand ommeldte. Jeg troer imidlertid, at den Omstændighed, at der lader sig svare Nei, naar man yttre denne Tvivl, ikke alene er tilstrækkeligt afgjørende; thi, at Bestemmelser af dette Slags, og navnlig Forskrifter, som angaae, hvorledes Forretningsfordelingen, der hidtil har fundet Sted under heelt andre Forhold, for Fremtiden skal være indpasset under nye, at saadanne Bestemmelser kunne være Gjenstand for Misforstaaelse endogsaa af meget kyndige Mænd, naar de læses hurtigt igjennem, ja, endog om de læses gjentagende igjennem, uden at efterslaae tilsvarende ældre Bestemmelser, dette er ikke noget Beviis for, at Resolutionen ikke er helbig, det kan i det Høieste være et Beviis for, at det har været en vanskelig Opgave for Redactionen; men det er